

CYRKUMSTANCYJA (6) *sb f*

Zawsze circum-; -cia (5), -tia (1).

Pierwsze a jasne.

sg A cyrkumstancją (1). ◇ pl N cyrkumstancj(e) (1). ◇ G cyrkumstancj (2). ◇ A cyrkumstancj(e) (2) [w tym -ę (1)].

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Otoczenie, to, co się znajduje dookoła czegoś [obstąpienie – circumstantia hostium Cn] (1)* : thedy nie thylko łtolec máyełtatem zowiemy/ ále y onę wżytkę circumstancją ktora bywá około potentatá iákiego ziemskiego *RejAp* 172.

2. *Okoliczności towarzyszące, warunki [circumstantia – okoliczność Mącz 418c, Calep; okoliczność rzeczy, sprawy – circumstantia Cn] (5)* : A toć łą circumstancie Czo każdy kxiąc na nie pije. *RejKup* n4; *ActReg* 170; CLá wżytkié [...] áby były [...] rewidováné/ to ielt/ áby łpifáli włafność mieyfc/ circumstancję wżytkié/ z którychby mógł łie wźiác dáfzy poštepek kogniciiey *SarnStat* 402, 847.

Szereg: »cyrkumstancja abo okoliczność« (1): LEVIS CVLPA zowią, gdy kto niewiedząc circumstanciy ábo okoliczności godnych vważenia grzéfzy. *SarnStat* 1271.

Synonimy: 1. *otoczenie*; 2. *okoliczność, warunek*.

MM